

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๒

ทุกข์ด้วยการภาวนา

วันหนึ่งๆ เราก็ไม่ได้อยู่นะ หากมีมีในหัวใจ ทุกข์ก็ทุกข์เพราะหัวใจสงสารโลก สงเคราะห์โลก เมื่อวานเอาของไปโรงพยาบาลโขงหลงหรือใจ เต็มรถๆ ไปโรงพยาบาล วันละโรงๆๆ พร้อมกับมอปปี้จ้ายให้สองหมื่นๆ ทุกโรง อาทิตยหนึ่งดูเหมือนห้าโรง จันทร อังคาร พุธ พฤหัส ศุกร์ เว้นวันเสาร์ วันอาทิตย์ จ่ายไปเรื่อย ๆ เราพอใจในการจ่าย

เจ้าของหมดทุกอย่างแล้วพูดให้มันชัดเสีย ฟุ้งทั้งหลายจะว่าเราโกหก เราปฏิบัติมาเพื่อโกหกตัวเองหรือโกหกฟุ้งทั้งหลายก็ให้ฟังเอา เราปฏิบัติแทบล้มแทบตายมา ไม่ได้มองดูหน้าใครละอยู่ในป่าในเขา มันจะตายอยู่ภูเข่า ขาวก็ไม่ได้กิน เวลาทุกข์ทุกข์มากนะ การประกอบความพากเพียรทุกข์จริงๆ ไม่ใช่ธรรมดา ออกมาได้ นำธรรมะที่ออกจากกองทุกข์มาแจกจ่ายฟุ้งทั้งหลาย ให้ถือเป็นคนดี อย่ากินแล้วนอน กอนแล้วนินใช้ไม่ได้นะ

ทุกข์ทั้งหลายในโลกนี้ใครก็ว่างานอะไรๆ ทุกข์ บทเวลาทุกข์จริงๆ ทุกข์ด้วยการภาวนานะ อันนี้บังคับกิเลสให้อยู่ในเงื้อมมือของธรรม ทุกข์มากที่สุดทีเดียว สุดท้ายก็มา ม้วนเสื่อกันลงที่จุดทุกข์มากๆ นั่นละ กิเลสกับธรรมพืดกัน เวลาธรรมชนะกิเลสม้วนเสื่อเลย พูดจริงๆ ไม่มี ในหัวใจดวงนี้หมดโดยสิ้นเชิงเรื่องกิเลส จะดูตัวว่ากล่าวแสดง กิริยาท่าทางอะไรสักแต่ว่ากิริยา จิตไม่หวั่น จิตคงเส้นคงวาหนาแน่น เป็นธรรมชาติ เรียบร้อยแล้วจึงได้มาสอนฟุ้งทั้งหลาย

เพราะทำอะไรทำจริงมากเรา ไม่เหาะๆ แหะๆ ถ้าลงได้ปักใจลงตรงไหนแล้ว ขาดสะบั้นไปเลยๆ ทุกข์เพราะภาวนานี้ทุกข์มากที่สุด ทุกข์ในการภาวนาส่วนมากไป หนักอยู่ที่อดอาหาร คือถ้าอดอาหารสติดีติดแน่นกันไปเลย อดไปหลายวันเท่าไรสติยัง ติดกันตลอดสาย ตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งหลับไม่มีเปลวเลย เวลาฉันลงไปนี่เหมือน รถบรรทุกของหนักมันอืดอาดๆ ก็ต้องกลับมาอีกแหละ รถวิ่งไม่คล่องมันก็ไม่ดี อีโหลกโซลกเขลกๆ แล้วกลับมาอีก เอาจนจะตาย

เราทุกข์เพราะอดอาหารนี้ทุกข์มาก จนกระทั่งหยุด หมด เวทีแตกกระจาย กิเลส ขาดสะบั้นไปแล้ว ลงเวทีมาแล้วท่องยังถ่ายตลอดเลย เพราะไม่ฉันจั้งหัน มีแต่ไม่ฉัน ไม่ฉันเท่าไรภาวนามันยิ่งดี ๆๆ นะซี มันก็เพลินในธรรม เราไม่ได้เพลินในอาหารการกิน นี่ เพียงบรรเทาเอาไว้เท่านั้นละ เวลามันจะตายจริงๆ ก็บรรเทาเสียบ้าง ถ้าพอทนได้ที่นี้ ก็ทนไปๆ อย่างนั้นละ อยู่ในป่าในเขานูน ลงมาหมู่บ้านเขาไม่ถึงบ้าน พักกลางทาง คือ

มันเหนียว มาไม่ไหว เวลาฉันเสร็จแล้วล้างบาตรล้างอะไรที่ลานหิน ล้างบาตรเช็ดบาตร ตากผ้าอาบน้ำเรียบร้อยแห้งแล้วขึ้นเขา ๆ เวลาไปเหมือนม้าแข่ง เวลาลงมา อีโหลกล้อกลกเชลลกคอยแต่จะหกจะลัม เวลาฉันจ้งหันแล้วดีดผิงเลย

นั่นละทุกซ์ขนาดนั้นละ เพราะนี่มันจริงจ้งทุกอย่างทำอะไร ไม่เหลาะแหละ พุดตรง ๆ นิสัยเป็นอย่างนั้น ถ้างได้ทำแล้วเอาจริง ๆ เลย ไม่มีคำว่าเหยาะ ๆ แหยะ ๆ มองเห็นพระเห็นเณรเหยาะ ๆ แหยะ ๆ แล้วดูไม่ได้นะเรา ร่างกายเราอ่อนแต่ใจมันไม่อ่อนซี่ มันดีดผิง ๆ เลย เห็นอะไรปั๊บจับปั๊บ ๆ พิจารณา ๆ ปั๊บบาง ปล่อยปั๊บบ ๆ เรื่อยเลย นั้นเวลาเป็นธรรมแล้วอะไรเป็นธรรมไปหมดเลย เวลาเป็นกิเลสอะไรเป็นกิเลสไปหมด เวลาจิตเป็นธรรมมองดูอะไรปั๊บบเป็นธรรมไปเรื่อย ๆ นะ

วันนี้ไม่ไปไหนละ ไปกราบพ่อแม่ครูจารย์เรา พ่อใหญ่เราอยู่วัดสุทธาวาส นั่นละ พ่อใหญ่เราว่าจะไปที่นั่นดูตเลยนะ ไม่มีจิตจาง เหมือนลูกไปเยี่ยมพ่อ หลวงปู่มั่นนี่บุญมหาคุณล้นกระหม่อมเราหมดเลย เรียกว่าหมดทุกเปอร์เซ็นต์เรามอบถวายท่าน ไม่มีอะไรเหลืออยู่เพื่อความตายสำหรับตัวเองไม่มี ท่านไม่นอนเราไม่นอน เพราะการรักษาท่าน จะว่าเราอดเราก็กไม่อด มันหากเป็นในจิต พระเณรท่านก็รุมอยู่นอกมุ้ง แต่เราอยู่ในมุ้งคนเดียวกับท่าน คือมันไม่สนิทใจ จะโง่จะฉลาดก็ขอให้เราทุ่มลงไปเลยสุดหัวใจเรา เราพอใจ พระเณรท่านก็ดีทุกองค์ล้อมอยู่นอกมุ้งเต็มอยู่ แต่เวลาอยู่ในมุ้งอยู่กับท่านสององค์เท่านั้น คือเอาตายเข้าว่าเลยกับพ่อแม่ครูจารย์มั่น สุดขนาดนั้นละ สุดยอดเคารพรักทุกอย่างอยู่ในนั้นหมดเลย

เพราะฉะนั้นพอว่าไปกราบพ่อแม่ครูจารย์สุทธาวาสดูตเลยนะ มันเป็น ไปที่ไหน กำหนดจิตดูมันจิต ๆ ชิด ๆ ไม่ไป จิตชิดไม่ไป ปั๊บบจากนี้ก็สุทธาวาส สุทธาวาสกลับมาที่นี่ เถานั้น เครื่องดึงดูตอยู่ที่นั่น โถ พ่อแม่ครูจารย์มั่นนี่สุดยอดนะการสอน ไม่มีใครจะสอนละเอียดลออยิ่งกว่าพ่อแม่ครูจารย์มั่น สับเขกก็อยู่นั้นหมดเลย เอาละ ให้พร

รับชมรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และทางสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

พร้อมเครือข่ายทั่วประเทศ